

La Fiscalia presenta la Memòria “del referèndum” al Parlament

written by Redacció Unilateral | 1 d'abril de 2019

La Comissió de Justícia del Parlament de Catalunya va rebre la memòria de l'exercici 2017 de la Fiscalia a Catalunya. El treball d'aquests funcionaris demostra la incomprensió que pateixen i es fan ressò del que ja és conegut com “les cares de l'odi”. La societat catalana no comparteix les seves preocupacions ni les seves prioritats. Els diputats així els ho van traslladar.

De la Memòria 2017, com era d'esperar, no es reconeix tot el valor polític que té la mobilització nacional catalana per la independència. Per aquests funcionaris, “el procés” esdevé un accident molest dins la seva rutina en la protecció de la legalitat. Per exemple, en referència a les instal·lacions de Sant Feliu de Llobregat (Baix Llobregat) recalquen de forma negativa “que s'hi observen diversitat de símbols favorables al procés”, sense tenir en compte que poden formar part de la lliure expressió dels empleats o de la pulsio nacional del poble català.

Les queixes de la Fiscalia es dirigeixen per partida doble cap a l'administració judicial i cap a l'autonòmica. La seva posició no està ben coordinada ni respon a les exigències de

la societat respecte de l'aplicació de les lleis. Els seus funcionaris, per altra banda, viuen aliens a la societat a la qual haurien de servir.

La Fiscalia reproduceix, sense cap recança, el persistent propòsit espanyol de la criminalització de la nacionalitat catalana. D'aquesta manera destaca que "en el marc de les reivindicacions independentistes s'han produït accions (durant el 2017) que són constitutives d'il·lícits penals que la Fiscalia ha de perseguir i persegueix", tot prejudicant, més enllà de la mera qualificació, el resultat de la seva acció de protecció dels drets dels ciutadans.

També, dins "el marc de les reivindicacions independentistes" admet i defensa "l'augment de diligències d'investigació... pels delictes d'odi i de discriminació" als nacionals espanyols, com si aquests fossin una minoria víctima d'una suposada persecució catalana. I per aquest motiu, de forma anticipada, es van dictar un seguit d'instruccions als cossos policials de molt dubtosa aplicació, tal com s'està veient durant el judici als presos polítics al Tribunal Suprem.

Pels fiscals, el referèndum d'autodeterminació del passat 1r d'octubre de 2017, sigui pel seu anunci polític o sigui per la possible celebració, va suposar una complicació afegida a la seva activitat ordinària, i la memòria ho reflecteix prou bé. El motiu d'aquesta complicació va provenir, bàsicament, de les querelles presentades per ells mateixos, el Ministeri Fiscal, però també per les querelles presentades per VOX i Manos Limpias (anteriorment) contra persones que hi podien tenir alguna relació amb la mesa del Parlament, membres del govern de la Generalitat i alcaldes, principalment.

Els diputats catalans, potser amb un afany preventiu innecessari atesa la seva immunitat, no obstant això, van elogiar la gran professionalitat d'aquests funcionaris perquè la seva feina té l'aval de la judicatura en el cas de les condemnes favorables a les acusacions fiscals en el 90% dels

casos. De manera que allà on la Fiscalia es posa, el presumpte delinqüent ho té magre, àdhuc si és un polític o un càrrec públic.

La Fiscalia reconeix que el 2017 no va ser un any qualsevol. Per ells el procés sobiranista, malgrat la base democràtica i el desenvolupament cívic, va constituir tot un trasbals. Calia estar atents als “actes executats per autoritats o funcionaris públics i particulars en connivència amb els anteriors” si tenien cap relació “amb la preparació i celebració” del referèndum d'autodeterminació, així com qualsevol altre “fet relacionat amb el procés sobiranista”. Una màxima preocupació que dista molt de la seva principal funció de protecció dels drets fonamentals, com ella accepta en canvi, en altres àmbits com el civil (protecció de discapacitats, ...).

Els drets fonamentals de reunió, expressió i de participació política, entre altres de tipus polític, viuen una regressió manifesta, segons els diputats que van assistir a la Comissió de Justícia, i per a molts d'ells respon a l'existència d'una ideologia transversal i fanàtica en la protecció de la unitat territorial espanyola que impregna capes extenses de funcionaris espanyols.

Un exemple prou clar d'això s'inclou, sense cap remordiment, a la memòria en qüestió. En la qual, de l'opinió d'uns responsables de presons, en exercici del dret fonamental a la llibertat d'expressió, se'n deriven conseqüències greus per a tercers per mitjà d'una presó preventiva molt allunyada de la família. En concret diuen: “Armand Calderó actual Director d'Institucions Penitenciàries [de la Generalitat] i Josep Font Director del Centre Brians 1, han expressat públicament el seu rebuig a la presó provisional acordada respecte dels investigats pels fets ocorreguts durant el ‘procés’ als quals consideren presos polítics, i per això es considera encertat l'internament d'aquests presos fora de Catalunya”.